

Prasečí povídka.

6.3.2010

Léto bylo v plném proudu, v Meoptě jsme koupili nový autíčko Waršavu a na Hradecku, chápala prasata na prasečí mor. Seděli jsme v hospodě a otírali jsme si zpocená čela zvýšenou námahou při popíjení piva a plni socialistického elánu jsme vymýšleli co udělat lépe a radostněji pro náš podnik aby se nám všem dařilo lépe. V tom přilít do hospody a přisedl si náš dobrý kamarád, tovární šofér Jipner a hned se z něj sypaly novinky a nápady co by se dalo zařídit aby z toho měli užitek všichni zaměstnanci našeho závodu v Hynčicích. Tu radostnou náladu chytil zřejmě skutečností, že nám náš podnik přidělil pro služební cesty nové auto Waršavu aby se nám méně vytřásaly kosti, když jsme jezdili třeba 3× za týden do Přerova. Autíčko vonělo novotou a Pepa nám sdělil, že ví novinu jak posloužit narevanš podniku a taky všem pracujícím. Dozvěděl se, přes kamarády řezníky, že na Hradecku chápají prasata a tak se dají malá selátka koupit na půl zadarmo, že by to píchlo našemu kuchaři a vedoucímu kuchyně a pracujícím by jsme udělali zabíjačku a prasečí hody a jídla by se vařila na domácím sádle. Tak to je nápad! Hospodo dej nám ještě 4 velké rumy a pivo abychom to co nejlépe promysleli. Tak jo, já jdu zavolat starýmu, jestli by dal souhlas využít příznivé situace a jestli by zítra mohl po ránu zajet šofér, kuchař a já do Hradce Králové, ke známému, zakoupit 4 malá selátka pro účely co jsem už popsal. Ředitel byl myšlenkou nadšen a řekl, že když budeme do 12 hod nazpátek, že můžeme do Hradce zajet a zkusit to. V Hradci Pepa šofér měl vlivné přátele, Ti dali papír na nákup a převoz 4 selat a pak už byla maličkost jít s pulitrem rumu za vedoucím statku a 4 prasátka zmizela v pytli a šups s nima do kufru nového autíčka. Pak kratičká zastávka v místní hospodě, Hradecké pivo a rum na cestu a hurá nazpět k Hynčicím. Brali jsme to nazpět zadem, přes Nové Město nad Metují a než se sjíždí do Náchoda, byly pěkné lesní palouky podél silnice a na jednom z nich jsme zastavili abychom ulehčili Waršavě ale nám taky. Pepa měl nápad, že pootevře kufr aby se prasátka nadýchala čerstvého lesního vzduchu. Jaké nastalo zděšení, prasátka se nehýbala a tak šups, vysypat z pytle a místo umělého dýchání každé dostalo z lahve pořádné lok rumu. Za pár minut prasátka obživla, začala pobíhat, vyskakovala radostně do výšky a dalo dost velkou práci je pochyťat a vrazit zpátky do pytle a pak do kufru. Když jsme přijeli opožděně domů a popisovali záchranu prasátek, moc nám to před vynadáním nepomohlo. Ještě horší situace nastala druhý den ráno, kdy odjížděl soudruh ředitel na ředitelství do Přerova a celou cestu nadával na ostrou vůni voňavky kterou Pepa ošetřil vnitřek vozu proti ještě horší vůni která se táhla z kufru auta. Ona se totiž, ta růžová prasátka, po vypití rumu a rozhybání pěkně posrala! Od té doby se říkalo, čím zítra jedete na služební cestu, inu posranou Waršavou. Ale naplánované prasečí hody byly a všechno se zase urovnalo při prdeláče, jelitech a jitrnicích.

RoKa